

OKRESNÁ PROKURATÚRA LUČENEC
F. Lehára 12, 984 80 Lučenec 1

Číslo: 1 Pv 182/17/6606-19
EEČ: 2-47-88-2019

Lučenec 03.12.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX a spol.**

Trestný čin: trestný čin: úverový podvod podľa § 250a odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov
trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- trestný čin: úverový podvod podľa § 250a odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: spolupáchateľ v skupinovej veci
- trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin

na tom skutkovom základe, že:

1.

dňa 15.10.2004 v XXXXX, spoločne po predchádzajúcej vzájomnej dohode prostredníctvom obchodného zástupcu XXXXX s. r. o. na XXXXX uzavreli so spoločnosťou XXXXX XXXXX, a. s., úverovú zmluvu č. XXXXX na meno XXXXX, nar. XXXXX, bytom XXXXX, XXXXX XXXXX, ktorá sa týkala poskytnutia úveru vo výške 11.126 Sk (369,32 €), ktoré si obvinený XXXXX po uzavretí zmluvy zobral,

pričom zmluvu uzavreli bez vedomia XXXXX na jeho doklady, ktoré mu pred tým vzala bez toho, aby o tom vedel jeho bývalá družka obvinená XXXXX, čím takto spoločne vylákali od XXXXX XXXXX, a. s. úver tým, že ich uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobili tak škodu vo výške 11.126 Sk (369,32 €) pre XXXXX XXXXX a. s.,

2.

v presne nezistený deň mesiaca apríl 2005 požiadala poškodenú XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX č. XXXXX, aby v záložni XXXXX, a. s. XXXXX, prevádzka XXXXX, ul. XXXXX č. XXXXX za ňu uhradila z vlastných prostriedkov sumu 12.250 Sk (406,63 €) za zmluvou č. XXXXX založené šperky zo žltého kovu s tým, že jej do troch kalendárnych dní vráti peniaze v plnej výške, pričom už v tom čase vedela, že je bez finančných prostriedkov a nebude môcť XXXXX peniaze vrátiť v zmysle vzájomnej dohody, XXXXX po uhradení sumy 12.250 Sk (406,63 €) predmetné šperky dňa 27.04.2005 v záložni vyzdvihla a dňa 28.04.2005 ich odovzdala obvinenej XXXXX, avšak táto do dnešného dňa poškodenej XXXXX žiadne peniaze nevrátila, čím jej spôsobila škodu vo výške najmenej 12.250 Sk (406,63 €),

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: úverový podvod podľa § 250a odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin

na tom skutkovom základe, že:

dňa 15.10.2004 v XXXXX, spoločne po predchádzajúcej vzájomnej dohode prostredníctvom obchodného zástupcu XXXXX s. r. o. na XXXXX uzavreli so spoločnosťou XXXXX XXXXX, a. s., úverovú zmluvu č. XXXXX na meno XXXXX, nar. XXXXX, bytom XXXXX, XXXXX XXXXX, ktorá sa týkala poskytnutia úveru vo výške 11.126 Sk (369,32 €), ktoré si obvinený XXXXX po uzavretí zmluvy zobral, pričom zmluvu uzavreli bez vedomia XXXXX na jeho doklady, ktoré mu pred tým vzala bez toho, aby o tom vedel jeho bývalá družka obvinená XXXXX, čím takto spoločne vylákali od XXXXX XXXXX, a. s. úver tým, že ich uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobili tak škodu vo výške 11.126 Sk (369,32 €) pre XXXXX XXXXX a. s.,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením policajného orgánu PZ, OR PZ ÚJKP v XXXXX sp. zn. ČVS: XXXXX bolo dňa 22.04.2005 podľa § 160 odsek 1 zákona číslo 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky účinného v čase spáchania skutku.

Uznesením policajného orgánu PZ XXXXX zo dňa 15.06.2005 pod ČVS: XXXXX bolo podľa § 163 odsek 1 Trestného poriadku číslo 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku vznesené obvinenie XXXXX a XXXXX pre spolupáchateľstvo trestného činu úverového podvodu podľa § 9 odsek 2 k § 250a odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Následne uznesením policajného orgánu PZ, OR PZ, ÚJKP XXXXX sp. zn. ČVS: XXXXX bolo dňa 18.07.2005 podľa § 160 odsek 1 zákona číslo 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) začaté trestné stíhanie a súčasne bolo podľa § 163 odsek 1 Trestného poriadku číslo 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku vznesené obvinenie XXXXX pre trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 na tom skutkovom základe ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesením policajného orgánu PZ XXXXX, OR PZ, ÚJKP v XXXXX zo dňa 21.07.2005 pod ČVS: XXXXX bola podľa § 23 odsek 3 Trestného poriadku číslo 141/1961 Zb. s poukazom na § 20 odsek 1 Trestného poriadku číslo 141/1961 Zb. trestná vec obvinených XXXXX a XXXXX spojená na spoločné konanie s trestnou vecou obvinenej XXXXX.

Uznesením policajného orgánu PZ XXXXX, OR PZ, ÚJKP v XXXXX zo dňa 20.09.2005 pod ČVS: XXXXX bolo podľa § 173 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku číslo 141/1961 Zb. trestné stíhanie prerušené pre neprítomnosť obvineného XXXXX.

Uznesením povereného príslušníka PZ XXXXX, OR PZ, ÚJKP v XXXXX zo dňa 09.09.2006 pod ČVS: XXXXX bolo podľa § 228 odsek 5 Trestného poriadku pokračované v trestnom stíhaní, nakoľko dôvod prerušenia pominul.

Uznesením povereného príslušníka PZ XXXXX zo dňa 04.10.2006 pod ČVS: XXXXX bolo podľa § 228 odsek 2 písmeno a) Trestného poriadku prerušené trestné stíhanie pre neprítomnosť obvineného XXXXX.

Uznesením povereného príslušníka PZ XXXXX zo dňa 22.01.2009 pod ČVS: XXXXX bolo podľa § 228 odsek 5 Trestného poriadku pokračované v trestnom stíhaní, nakoľko dôvod prerušenia pominul.

Uznesením povereného príslušníka PZ XXXXX zo dňa 22.05.2009 pod ČVS: XXXXX bolo podľa § 228 odsek 2 písmeno a) Trestného poriadku prerušené trestné stíhanie pre neprítomnosť obvinenej XXXXX.

Uznesením povereného príslušníka PZ XXXXX zo dňa 22.10.2019 pod

ČVS:XXXXX bolo podľa § 228 odsek 5 Trestného poriadku zapokračované v trestnom stíhaní, nakoľko dôvod prerušenia pominul.

Dňa 22.11.2019 poverený príslušník PZ predložil na tunajšiu prokuratúru vyšetrovací spis, kde po preštudovaní vyšetrovacieho spisu mám za to, že skutky, pre ktoré bolo vznesené obvinenie nie sú trestnými činmi a nie je dôvod na ich postúpenie.

Ku skutku právne kvalifikovanom ako spolupáchateľstvo trestného činu úverového podvodu podľa § 9 ods. 2 k § 250a ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. boli v priebehu prípravného konania vypočutí obaja obvinení, bola vypočutá poškodená spoločnosť v zastúpení pracovníkom XXXXX, bol vypočutý svedok poškodený XXXXX, boli zabezpečené na vec sa vzťahujúce listinné materiály, najmä návrh na uzavretie úverovej zmluvy, faktúra, fotokópie poštových poukážok o zaplatení sumy a iné.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 15.10.2004 XXXXX, nar. XXXXX uzatvoril ako dlžník v XXXXX prostredníctvom predajne XXXXX, s. r. o so spoločnosťou XXXXX XXXXX, a. s. úverovú zmluvu č. XXXXX, predmetom ktorej boli pneumatiky XXXXX v predajnej cene 11.126 Sk (369,32 €) a XXXXX sa ako dlžník zaviazal zaplatiť sumu 13.764 Sk (456,88 €), ktorá suma pozostávala z poskytnutého úveru vo výške 11.126 Sk (369,32 €) a príslušného poplatku, mesačná splátka predstavovala sumu 1.147 Sk (38,07 €). V ten istý deň spoločnosť XXXXX s.r.o. vystavila XXXXX ako odberateľovi faktúru č. XXXXX s dátumom splatnosti 29.10.2004. Podľa priložených fotokópií poštových poukážok, ktoré boli vopred pretlačené na meno adresára XXXXX XXXXX, a. s. na meno odosielateľa XXXXX, boli dňa 24.06.2005 a dňa 10.11.2004 odosielateľom v prospech poškodenej spoločnosti uhradené čiastky spolu vo výške 13.764 Sk (456,88 €), t. j. celá suma poskytnutého úveru. Z výpovedí obvinených a svedkov vyplynulo, že zmluvu o úvere na meno XXXXX podpísala v jeho mene družka, obvinená XXXXX s tým, že predmet úveru, sada pneumatík, bol daný do vlastníctva obvineného XXXXX, ktorý pneumatiky následne predal.

Podľa § 250a ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, kto vyláka od iného úver alebo záruku na úver tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí škodu nie nepatrnú alebo získa pre seba prospech nie nepatrný, potresce sa odňatím slobody až na tri roky alebo zákazom činnosti, alebo peňažným trestom.

Na základe zabezpečených dôkazov, potrebných pre náležité objasnenie predmetného skutkového stavu trestnej veci, som mal za preukázané, že sa skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto uznesenia stal, a že tohto sa dopustili v celom rozsahu obvinení. Ďalej som sa zaoberal otázkou, či skutok, ktorý bol preukázaný napĺňa všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu podľa § 250a Trestného zákona č. 140/1961 Zb., prípadne iného trestného činu upraveného v osobitnej časti Trestného zákona. Na naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku je nevyhnutné preukázanie úmyslu obvinených spáchať trestný čin.

Podľa § 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel' vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, alebo nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Zavinenie je podstatnou náležitosťou trestnej zodpovednosti, čím je vyjadrená zásada, že bez zavinenia niet trestného činu ani trestu. Zavinenie vo forme úmyslu, vyjadrené vo vyššie uvedenom ustanovení § 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. je vybudované na zložkách vedomostnej aj vôľovej a podľa stupňa naplnenia vôľovej zložky môže byť úmysel priamy alebo nepriamy.

Po vykonanom dokazovaní bolo potrebné najmä ustáliť formu zavinenia v súvislosti so žalovaným trestným činom úverového podvodu podľa 250a ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., ktorého objektívnou stránkou je vylákание úveru od iného tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a tak mu spôsobiť škodu nie nepatrnú. Z tejto objektívnej stránky vyplýva, že na jej naplnenie musí byť preukázané nie len konanie páchatel'a v úmysle uviesť niekoho do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, ale súčasne aj jeho konanie už v čase uzavretia úverovej zmluvy v úmysle neuhradiť mesačné splátky vôbec alebo ich neuhradiť v lehote, tak ako sa zaviazal v zmysle tejto zmluvy, resp. konanie páchatel'a s vedomím, že dohodnuté mesačné splátky poskytnutého úveru nebude môcť uhradiť. Z dôkazov nachádzajúcich sa v spise, hlavne z fotokópií poštových poukážok pritom vyplýva, že už necelý mesiac po uzatvorení úverovej zmluvy bola zaplatená suma 1.147 Sk (38,07 €) a následne bola zaplatená celá suma poskytnutého úveru, čo potvrdil aj splnomocnený zástupca poškodenej spoločnosti pri svojom výsluchu. Mám za to, že preukázané konanie obžalovaných, vyjadrené vo vyššie uvedenom skutku, neprekročilo rámec občianskoprávneho vzťahu a nie je možné vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť. Účelom a ani predmetom trestného konania nie je kriminalizovanie spoločnosti a tiež nie je účelom hľadať trestnoprávne hľadisko v občianskoprávných sporoch a teda sa v danom prípade nejedná o trestný čin. Pri posudzovaní otázky, či páchatel' naplnil znaky príslušného trestného činu, je nutné vziať do úvahy aj prípadnú existenciu súkromnoprávneho vzťahu, v ktorom ako účastníci vystupovali páchatel' a poškodený, a ktorý má význam pre konkrétnu trestnú vec. Pokiaľ ide o súkromnoprávny vzťah, je potrebné totiž trvať na tom, aby na ochranu svojich majetkových záujmov dbali predovšetkým samotní účastníci takéhoto vzťahu. Od týchto účastníkov je nutné požadovať, aby postupovali obozretne a aby dodržali aspoň elementárne zásady opatrnosti, obzvlášť ak sú pre to ľahko dosiahnuteľné prostriedky.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že nedošlo k naplneniu

znakov skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu, nakoľko absentuje subjektívna stránka skutkovej podstaty, teda úmysel páchatel'a, keď v dodatočnej lehote bol zo strany obvinených splnení ich záväzok z úverovej zmluvy splatením celej poskytnutej finančnej čiastky, čo nezakladá trestnoprávnu zodpovednosť. Z uvedeného vyplýva, že nedošlo k naplneniu formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu a preto bolo potrebné trestné stíhanie vo vzťahu k tomuto skutku zastaviť.

Ku skutku právne kvalifikovanom ako trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., z ktorého bola obvinená XXXXX, v priebehu prípravného konania bola vypočutá obvinená, poškodená XXXXX a ďalší svedkovia, boli zabezpečené na vec sa vzťahujúce listinné materiály, najmä záložná zmluva č. XXXXX a iné.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 31.01.2005 bola v záložni XXXXX, prevádzka XXXXX vystavená záložná zmluva č. XXXXX, ktorá znela na záložného dlžníka XXXXX s tým, že na zabezpečenie vrátenia peňažnej pôžičky vo výške 7.000 Sk (232,36 €) pre záložcu bol prevzatý do zálohy ako predmet záložného práva súbor zlatých vecí s tým, že termín splatenia peňažnej pôžičky bol dňa 02.03.2005. Následne dňa 27.04.2005 boli šperky zo záložne vybraté a podľa vyjadrenia poškodenej XXXXX dňa 28.04.2005 odovzdané obvinenej. Z vykonaných výsluchov ďalej vyplynulo, že obvinená a poškodená sa poznajú dlhšie časové obdobie, pričom obvinená vypomáhala pracovne poškodenej v stánku s textilom. Z výsluchu poškodenej vyplynulo, že s obvinenou uzatvorili ústnu dohodu o pôžičke s tým, že presný spôsob splatenia si nedohodli (buď mala obvinená vrátiť finančné prostriedky naraz alebo na viackrát, buď 3.000 Sk (99,58 €) alebo 5.000 Sk (165,97 €) podľa toho, ako bude mať finančné prostriedky). Až po vyzdvihnutí šperkov z predajne a odstupom určitého časového obdobia poškodená obvinenej uviedla, že by jej mala peniaze vrátiť čím skôr. Doposiaľ nezaplatená časť poskytnutej pôžičky predstavuje sumu 10.250 Sk (340,24 €).

Páchatel' trestného činu podvodu uvádza niekoho do omylu aktívnym konaním, keď na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí na cudzom majetku škodu nie nepatrnú. Páchatel' pritom uvádza niekoho do omylu aktívnym konaním, keď predstiera existenciu určitých okolností, ktoré sú v rozpore so skutočným stavom veci alebo využíva niečí omyl, ktorý svojím konaním síce nevyvolal, avšak je si vedomý jeho existencie a využíva ho vo svoj prospech. V danom prípade sa jedná o úmyselný trestný čin a k naplneniu subjektívnej stránky tohto trestného činu sa teda vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel' v snahe obohatiť seba alebo iného už v dobe uzatvorenia záväzkového vzťahu konal v úmysle záväzok neplniť. Pokiaľ až po uzatvorení záväzkového vzťahu vznikli prekážky, ktoré bránili dlžníkovi splniť svoj záväzok alebo pokiaľ bol síce schopný plniť, ale z rôznych dôvodov toto plnenie odkladal, príp. dodatočne pojal úmysel záväzok nesplniť, potom jeho konanie nemožno považovať za trestný čin podvodu.

Spoločný základ podvodných konaní spočíva v „omyle“ inej osoby (osoby odlišnej od páchatel'a). Omyl ako rozpor predstavy so skutočnosťou v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu musí mať určitú „kvalitu“ (nestačí akákoľvek nepravda) a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného v

konkrétnej situácii. Ak však osoba v omyle vykonávajúca majetkovú dispozíciu má povinnosť (vyplývajúcu zo zákona, zo zmluvy alebo zvyklosti) preskúmať tvrdenia iných osôb, a to prostriedkami bežne dostupnými a v obdobných prípadoch aj bežne používanými, nie je možné len uvedenie nepravdy, bez ďalšieho považovať za „uvádzanie do omylu“ v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu.

Medzi obvinenou a poškodenou došlo k uzatvoreniu ústnej zmluvy o pôžičke, a tu je potrebné uviesť, že právnu úpravu občianskoprávných vzťahov poskytujú ustanovenia občianskeho práva. Poškodená vedela v čase uzatvorenia ústnej dohody s obvinenou, že táto nemá finančné prostriedky a dohodli sa na splácaní poskytnutej sumy. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že právnu úpravu občianskoprávných vzťahov (dočasné poskytnutie finančných prostriedkov formou pôžičky a vymáhanie nárokov z nej plynúcich) poskytujú prioritne ustanovenia občianskeho práva (Občiansky zákonník, Civilný sporový poriadok). Trestné právo je prostriedkom ultima ratio (ide o poslednú a najkrajnejšiu možnosť), čo znamená, že v trestnoprávnej náuke ako aj praxi sa už tradične vychádza zo zásady pomocnej úlohy trestnej represie (zásada subsidiarity). Podľa tejto zásady má byť trestné právo použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti, hlavne prostriedky ostatných právnych odvetví, nie sú dostatočné, teda boli už vyčerpané, sú neúčinné alebo zjavne nie sú vhodné. V právnom štáte je neprípustné, aby prostriedky trestnej represie slúžili k uspokojovaniu subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy, pokiaľ nie sú splnené všetky predpoklady vzniku trestnoprávnej zodpovednosti, respektíve nie sú tieto predpoklady celkom jasne zistené. Na základe vyššie uvedeného je možné konštatovať, že v danom prípade sa jedná o občianskoprávny spor, kde poškodená XXXXX sa so svojim nárokom vyplývajúcim zo záväzkového vzťahu môže obrátiť na príslušný súd. Z hľadiska princípov, na ktorých je založený demokratický štát je neprijateľné, aby trestným postihom jedného účastníka súkromnoprávneho vzťahu bola nahradzovaná nevyhnutná miera opatrnosti druhého účastníka pri ochrane vlastných práv a majetkových záujmov. Trestným postihom nie je možné nahrádzať inštitúty iných právnych odvetví, ktoré sú určené na ochranu majetkových práv a záujmov. Účelom a ani predmetom trestného konania nie je kriminalizovanie spoločnosti a tiež nie je účelom hľadať trestnoprávne hľadisko v občianskoprávných sporoch a teda sa v danom prípade nejedná o trestný čin.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že nedošlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty prečinu podvodu, nakoľko absentuje subjektívna stránka skutkovej podstaty, teda úmysel páchatela, že záväzok v dohodnutej dobe nesplní, alebo ho nebude môcť plniť. Pokiaľ až po uzatvorení záväzkového vzťahu vznikli prekážky, ktoré bránili obvinenej splniť svoj záväzok alebo pokiaľ bola síce schopná plniť, ale z rôznych dôvodov toto plnenie odkladala, príp. dodatočne pojala úmysel zmluvný záväzok nesplniť, potom jej konanie nemožno považovať za trestný čin podvodu a je potrebné trestné stíhanie vo vzťahu k tomuto skutku zastaviť.

Taktiež som sa pri oboch skutkoch zaoberal aj otázkou premlčania trestného stíhania, avšak vzhľadom k skutočnosti, že v danom prípade sa nejedná o trestný čin, je skúmanie premlčania nadbytočné a preto sa ním nebudem podrobnejšie zaoberať.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, prokurátor zastaví

trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti nemožno konanie obvinených XXXXX a XXXXX uvedené v II. výroku tohto uznesenia kvalifikovať ako prečin úverového podvodu podľa § 250a odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb., a konanie obvinenej XXXXX uvedené v I. výroku tohto uznesenia kvalifikovať ako prečin podvodu podľa § 250 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb., nakoľko v danom prípade nedošlo k naplneniu formálnych znakov skutkovej podstaty uvedených trestných činov a preto som rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti predmetného uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Marek Preták
prokurátor